

М. Добръ, сине мой: радвам се че ты
начна да разумѣвашъ това. Требува да се
стараешъ да си подобиенъ съ Бога, да ра-
дишъ съ сичката си сила да постановавашъ
благополучиу другите. Искамъ сега да ми
дадешъ голѣмо вниманіе, понеже ще ти ка-
жемъ единъ другъ способъ, споретъ който
Богъ съществва многу добръ камъ тебе.

І. Съ благодарность, мамо: що е то?

М. Видишъ ли таа книгж? (Госпожа Анна
вдига еднаж книгж отъ трапезжта, тѣра я
на колената си, и я отвара).

І. Гледамъ а. мамо.

М. Таа книга се именува: Свѣтѣ Пис-
саніе. Божіа книга е, колато ни даде, и въ
колато ны подчава за себе си, и що иска да
правиме та да сме благополучни въ томъ
свѣтѣ, и благополучни вѣчни въ другіатъ.

І. Той ли а сѣщо списа, мамо?

М. Чрезъ негово повелѣніе списаха а добри
нѣкой человекѣщъ преди многи години, и въ
разни времена: Нѣкой списа еднаж часть, а
нѣкой другж. Яко имъ не казваше Богъ
що да спишатъ, не знаеха какво да спишатъ.
Сказа имъ многи нѣща, които никой другж